

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Četvrto tromjesečje 2017.
EUROAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Tamara Moslavac Kos

Umnoženo u uredu nakladnika, 2017.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja vijesti iz adventističkog svijeta dolaze iz Euroazijske divizije, a nju čine države Afganistan, Armenija, Azerbajdžan, Bjelorusija, Gruzija, Kazahstan, Kirgistan, Moldavija, Rusija, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukrajina i Uzbekistan. Vijesti za ovo tromjesečje dolaze iz pet od navedenih država. Jedna država nije spomenuta izrijeckom, a imena osoba su promijenjena kako bi se zaštitila crkva koja radi u tom području prepunom izazova.

Izazovi

Većina država iz Euroazijske divizije nekada su bile dio Sovjetskog Saveza, gdje se sedamdeset godina uskraćivala vjerska sloboda. Danas u državama Euroazijske divizije svoj dom ima više od 322 milijuna stanovnika, ali adventista je samo 112.500. To znači da na svakih 2.888 stanovnika dolazi jedan adventist.

Ukrajina ima najveći postotak adventista; na svakih 900 stanovnika dolazi jedan adventist. Oni zapravo čine polovicu vjerništva u navedenoj diviziji. Nasuprot tome, na južnom dijelu ove divizije (koji čine Afganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan) većinsko stanovništvo čine muslimani, što predstavlja ozbiljan izazov. U području sa 103 milijuna stanovnika živi samo nešto malo više od 4.200 adventista. To znači da na 24.500 stanovnika dolazi jedan adventist — i to je zaista veliko misijsko polje!

Posebni dodaci

S interneta možete preuzeti vijesti i videosnimke *Vijesti iz svijeta za djecu*. Više informacija o ovim vijestima možete pronaći na stranici Facebook.com/missionquarterlies (na engleskom jeziku).

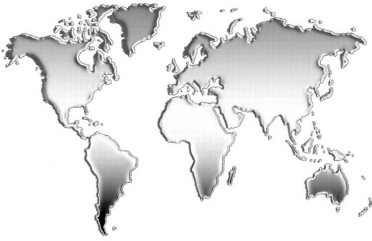
Misijski izazovi

Ovoga tromjesečja dar trinaeste subote pomoći će da se:

- ◆ Izgradi višenamjenska zgrada u Rezini (Moldavija)
- ◆ Pouče djeca kroz sportski program za djecu i tinejdžere u Dušanbeu (Tadžikistan)
- ◆ Izgradi višenamjenski sportski kompleks u kršćanskoj školi *Heritage* u Tokmoku (Kirgistan)
- ◆ Izgradi centar *Služi i sjaji* u Rostovu na Donu (Rusija)
- ◆ Izgradi centar *Evandeoska luka* u Vladivostoku (Rusija)
- ◆ Ostvare dječji projekti: predškolska ustanova u Pavlodaru (Kazahstan).

Vaši darovi na djelu

Prije tri godine dio dara trinaeste subote pomogao je da se izgradi adventistička škola u Dnipropetrovsku (Ukrajina), kao i adventistička crkva u Minsku (Bjelorusija).

7. listopada 2017. **Elina ne laže** **Kazahstan**

Današnje iskustvo dolazi iz države koja se zove Kazahstan. (*Pronađite Kazahstan na karti.*)

Trinaestogodišnja Elina je bila uznemirena. Njezina obitelj preselila se u novi grad, tako da ona sada treba pohađati vrlo veliku državnu školu. Elina je znala da djeca u Kazahstanu pohađaju školu šest dana u tjednu pa se pripremala svojoj učiteljici reći da ona subotom neće dolaziti na nastavu. Međutim, pitala se hoće li njezina učiteljica razumjeti njezinu vjeru i hoće li joj opravdati izostanke subotom.

Elinina dvojba

Elina je saznala da u toj školi postoje još neka adventistička djeca, ali nije znala hoće li ta djeca biti u njezinom razredu jer je škola uistinu velika — toliko velika da neki učenici na nastavu idu ujutro, a neki poslijepodne.

Elina je dobila obavijest da pripada skupini djece koja će nastavu pohađati poslijepodne. Bila je zabrinuta jer to znači da će, kada zimi sunce zađe rano, ona propustiti i nastavu petkom. Elina je upitala ravnateljicu škole bi li mogla promijeniti smjenu, ali ravnateljica je odgovorila da u jutarnjoj smjeni više nema mjesta. Elinin otac porazgovarao je s ravnateljicom o njihovoj vjeri i zamolio je da Elinu premjeste u jutarnju smjenu, ali odgovor je i dalje bio negativan.

Kada je sunce počelo zalaziti rano, Elina je s nastave izostajala i petkom i subotom. Dodatno se trudila učiti kako bi sustigla svoje suučenike, i nije se žalila.

Zločesti dječak

Jednoga dana jedan od Elininih suučenika iz razreda nedolično se ponašao. Uzeo je školsku torbu s knjigama drugog suučenika, izvukao je odjeću za tjelesnu i zdravstvenu kulturu te gazio po torbi. Zatim je, dok su ostali učenici promatrali, izbacio torbu kroz prozor.

Ravnateljica je saznala što se dogodilo, ali nije znala tko je torbu izbacio kroz prozor. Pozvala je učenike koji su tada bili u učionici u svoj ured. Kada je Elina trebala doći u ured, pitala se što je učinila loše. Molila se dok je išla hodnikom i osjetila je da je Bog uklonio strah od nje.

U uredu je ravnateljica upitala djecu tko je izbacio torbu kroz prozor. Nitko nije želio odgovoriti jer su se bojali zločestog dječaka. Tada je ravnateljica pogledala Elinu. “Ja znam nekoga tko ne laže”, rekla je. “Elina, možeš li mi reći što se dogodilo u učionici?”

Elina je bila uznemirena, ali je znala da je Bog s njom i nije imala razloga za strah. Stala je ispred ravnateljice i ispričala joj što se dogodilo.

Iznenadena učiteljica

Nekoliko dana kasnije Elinina učiteljica rekla je Elini da sjedne za njezin stol i dala joj papir. “Ravnateljica te je premjestila u jutarnju smjenu”, objasnila je.

Elina se nasmiješila i zahvalila učiteljici. Bog je uslišio njezine molitve i sada će nastavu moći pohađati i petkom. Navečer je Elina ispričala svojim roditeljima kako je Bog odgovorio na njezinu molitvu. Zajedno su kleknuli i zahvalili Bogu što je pomogao Elini da Mu ostane vjerna i kaže istinu.

U Kazahstanu još uvijek ne postoji adventistička škola, ali dio dara trinaeste subote pomoći će da se otvori predškolska ustanova koju djeca neće morati pohađati subotom. Elinina majka bit će ravnateljica te predškolske ustanove.

Misijski izazovi

- ◆ Kazahstan je najveća zatvorena država u svijetu te deveta država u svijetu po veličini.
- ◆ Povijesno gledano, Kazahstan su naselila nomadska plemena.
- ◆ Kazahstan koristi dva službena jezika — kazah i ruski. Više od pola stanovništva govori kazah, a većina govori ruski.

Učimo ruski

Izraz...

Dobro jutro
Dobro došli!
Blagoslovljena subota
Molim
Hvala
Da
Ne
Doviđenja

Čita se...

Dobroje utro
Dobro požalovat!
Šasliivi suboti
Požalasta
Spasibo
Da
Njet
Do svidanja

14. listopada 2017.

Vjerna Tatjana

Kazahstan

Tatjana Pašinko je odrasla šezdesetgodišnja osoba, ali nije baš visoka i ne izgleda baš snažna. Ipak, ona ima jak duh. Mnogo godina radila je na velikom kranu, dizalici u Kazahstanu. (*Potražite Kazahstan na karti.*)

Prije nekoliko godina Tatjana je tijekom jedne evangelizacije saznala o Isusu. Krstila se i počela svetkovati subotu.

Neprilike na poslu

Kada je Tatjanin šef otišao u mirovinu, novi šef rekao joj je da će morati raditi subotom. Tatjana mu je objasnila da je kršćanka i da u Božjem zakonu piše da subotom ne radi. Šef je svejedno zahtijevao da ona u subotu dođe na posao. Tatjana se nije svađala s njim, ali u subotu nije ni otišla na posao.

U ponedjeljak ujutro, kada je sjela u veliki kran, šef je vikao na nju. Upozorio ju je da će ostati bez posla ako još jednom odbije subotom doći na posao.

Tatjana je voljela upravljati velikim kranom i nije željela izgubiti posao, ali bilo joj je važnije poslušati Boga. I tako se ni sljedeće subote nije pojavila na poslu.

U ponedjeljak je šef bio jako ljut. Prijetio joj je: "Pobrinut ću se da ostaneš bez posla!"

Odlazak na posao Tatjani više nije pričinjavao zadovoljstvo. Šef joj se rugao pred ostalim radnicima. Jedan od radnika upitao je Tatjanu: "Što je s tobom? Želiš li dobiti otkaz?" Drugi bi joj govorili vrlo ružne riječi zbog kojih bi se rasplakala. Tatjana nije mogla ništa drugo, osim moliti se za snagu. "Bože, zašto su svi ti ljudi toliko zli prema meni? Po-

mozi mi da budem ljubazna prema njima i daj mi snage da budem strpljiva.”

Utjehu je pronašla u čitanju Biblije. Posebno je voljela čitati u Knjizi proroka Izaije 43,1-3: “Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele: ‘Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj! Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.’”

Nadvladaj zlo dobrom

Na početku je zlostavljanje na poslu Tatjanu jako uznemiravalo; zatim je shvatila da njezini kolege ne poznaju Boga. Odlučila je biti ljubazna prema njima i uvijek pronaći nešto lijepo što može reći o njima. Kada ti drugi govore ružne riječi, mogu te povrijediti. Međutim, ti možeš pokušati govoriti lijepo o njima. Kada se usredotočiš na dobro, svi će biti sretniji.

Tatjana je tražila načine da govori o Isusu. Kada bi kolege imali rođendane, ona bi im poklonila knjigu i *bookmark* o Bogu i rekla: “Ovo je poklon od Boga.”

Njezin šef nastavio joj je govoriti ružne riječi, ali je nije otpustio; a Tatjana nikada nije radila subotom.

Tatjana je o poteškoćama na poslu razgovarala sa svojim pastorom. On joj je objasnio da Bog štiti i nju i njezin posao zato što Mu je poslušna. Ponekad bi u suzama došla k pastoru, ali bi rekla: “Ja znam koliko je Isus propatio zbog mene. Ne želim Mu biti neposlušna.”

U državi u kojoj Tatjana živi nema puno adventista, ali naši vjernici ondje rade uistinu naporno kako bi s drugima podijelili Božju ljubav.

Dio dara trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se u gradu u kojem Tatjana živi otvori adventistički vrtić preko kojega će mnogi moći saznati koliko ih Bog voli. Zato 30. prosinca sa sobom ponesite svoj dar kako biste pomogli

osobama u Kazahstanu i drugim državama Euroazijske divi-
zije da saznaju o Isusu.

Pjevajte na ruskom

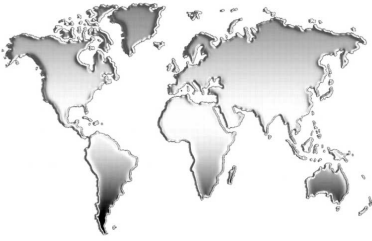
Naučite ovu jednostavnu pjesmicu kako biste je s djecom
mogli otpjevati tijekom programa trinaeste subote.

Dobar je Bog (*Pjevajmo zajedno*, 46)

Bog naš tak blag / 3x
On tak blag ka mnjeh

Ja ljublju e-joh / 3x
On tak blag ka mnjeh

Ljublju On nas / 3x
Ljublju On nas segda

21. listopada 2017.
“Samo dođi!”
Kirgistan

Zamolite tinejdžericu da ovu priču pročita u prvom licu.

Današnje iskustvo dolazi iz države koja se zove Kirgistan. (Pronađite je na karti.) Iznosi je Galina Pogorelova, djevojka koja ima dvadeset i jednu godinu.

“Hej, možemo li se družiti u subotu?” upitala sam svoje prijateljice Olgu i Karinu (imena su izmijenjena). Počinjali su nam ljetni praznici. “Ne”, rekla je pažljivo Olga. “Mi u subotu idemo u crkvu.”

Bila sam iznenađena! Zar ne idu svi kršćani u crkvu nedjeljom?! Karina mi je objasnila da adventisti u crkvu idu subotom.

Poziv

Razmišljala sam o tome nekoliko minuta. “Mogu li i ja ići s vama jedne subote?” znatiželjno sam upitala.

“Naravno!” odgovorila je Karina, a široki osmijeh ozario je njezino lice. “Što kažeš na to da dođeš već ove subote?”

Upitala sam trebam li odjenuti dugu haljinu i šalom pokrivi glavu kao što to čine žene u crkvama za koje sam znala.

“Ne”, odgovorila je Olga. “Odjeni haljinu ili suknju — i samo dođi!”

Bila sam malo uznemirena kada smo stigli u crkvu. Hoće li ljudi misliti da sam čudna? Hoću li ja misliti da su oni čudni? Ali nisam se trebala brinuti. Vjernici su me dočekali s dobrodošlicom i osjećala sam se kao kod kuće. Najbolje od svega bilo je to što je subotnja škola imala veliki razred za mlade.

Majka mi je dopustila da nastavim odlaziti u crkvu jer sam ondje imala prijatelje, ali upozorila me je da ne zalazim previše ozbiljno u tu vjeru. Tog sam ljeta svake subote išla u crkvu.

Nevolje s majkom

Kada sam rekla majci da se želim krstiti i postati članica adventističke crkve, bila je bijesna.

Škole u Kirgistanu subotom održavaju nastavu. Ja sam željela ići u crkvu, ali nisam se usudila. Zamolila sam Boga da mi pomogne. Naučila sam da Bog želi da se “sjetimo da svetkujemo dan subotnji”. I tako sam odlučila da subotom neću ići u školu. Napustila bih kuću kao da idem u školu, ali umjesto odlaska u školu, šetala bih se uokolo dok nastava ne bi završila. Nisam se usudila ići u crkvu jer bi tada moja majka bila još više ljutita.

Jedne subote moja je majka saznala da ja subotom izostajem s nastave. Bila je zaista ljuta. Zabranila mi je da idem u adventističku crkvu. Oduzela mi je mobitel, tako da se nisam mogla čuti s prijateljicama, i naredila mi je da se svakoga dana poslije škole vratim izravno kući.

Bila sam jako tužna. Majka mi je uvijek bila najbolja prijateljica i njezina ljutnja zbog moje želje da idem u crkvu bila mi je jako čudna. Ponovno sam se molila Bogu za pomoć.

Nepoštene ocjene

Zatim se u školi dogodilo nešto čudno. Profesorica iz matematike počela mi je davati loše ocjene. Ja sam prilično dobra u matematici i nisam shvaćala što se događa. Kada sam dobila jedinicu, upitala sam drugu profesoricu da pogleda moj rad i kaže mi u čemu sam pogriješila.

Profesorica je pregledala moj rad i nije pronašla nijednu grešku.

Tada sam shvatila da me neki profesori iz škole ne vole. Ni majka ni ja nismo mogle učiniti ništa. Moja majka bila je zabrinuta zbog profesoričine reakcije jer je željela da završim školsku godinu s dobrim ocjenama, stoga me je poslala u adventističku školu! Rekla mi je i da smijem ići u crkvu. Bila sam presretna! Znala sam da su ocjene iz matematike bile Božji odgovor na moje molitve!

Kako je Bog odgovorio na vaše molitve? (*Dajte djeci vremena da odgovore.*)

U mojim molitvama nalazi se i moja adventistička škola, kršćanska škola *Heritage*. Škola je prilično puna i mnogi koji je žele pohađati ne mogu se upisati jer nema dovoljno prostora za sve. Molim se da škola uspije prikupiti novac kako bi se izgradilo još učionica i školska dvorana. Dio dara trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se izgradi dvorana za tjelesnu i zdravstvenu kulturu. Tako će još više djece moći pohađati ovu školu i naučiti nešto o Isusu. Molim vas, molite se za moju školu dok štedite za dar koji ćete donijeti trinaeste subote.

Misijski izazovi

- ◆ Kirgistan se nalazi u središnjoj Aziji, na mjestu u kojemu se križa nekoliko velikih civilizacija. Drevni trgovački i kulturološki put pod nazivom “put svile” prolazi kroz ovu državu.
- ◆ Gorivo je u Kirgistanu vrlo skupo, tako da se poljoprivredni poslovi i dalje obavljaju ručno ili uz pomoć konja.

28. listopada 2017.
Galinina molitva
Kirgistan

Prošle subote upoznali smo se s Galinom, dvadeset i jednogodišnjom djevojkom koja živi u Kirgistanu. (Zamolite neko dijete da na karti pronađe Kirgistan.) Galinina majka bila je vrlo ljutita kada joj je Galina rekla da se želi krstiti i pridružiti adventistima. Majka joj nije dopustila da subotom ide u crkvu, ali Galina je zamolila Boga za pomoć pa je njezina majka na kraju ipak promijenila mišljenje. Nije joj samo dopustila da ide u crkvu, već ju je i premjestila u adventističku školu! Galina nam nastavlja pričati svoje iskustvo.

Jedne subote pastor je najavio posebno kampiranje za tinejdžere. Željela sam ići, ali to je kampiranje bilo samo za one koji se pripremaju za krštenje te za krštene tinejdžere. Zamolila sam majku da mi dopusti da idem na kampiranje i da se krstim. Na moje iznenađenje, majka se složila. Rekla mi je da sam dovoljno odrasla da sama donosim odluke.

Bila sam jako uzbuđena! Željela sam da cijeli svijet zna da volim Isusa svim srcem. Otišla sam na kampiranje i ondje sam se krstila.

Nevolje

Moja majka bila je jedina osoba u obitelji koja je bila sretna što sam se krstila. Moji baka i djed, posebice moj djed, protivili su se mojoj odluci da se pridružim adventističkoj crkvi.

Djed nije mogao shvatiti zašto odbijam jesti svinjetinu. Pokušala sam mu objasniti da Biblija govori o čistoj hrani i da ne želim biti neposlušna Bogu.

Međutim, moj djed me je ipak pokušao nahraniti svinjetinom. To mi je stvaralo neugodnosti. Jednom prilikom kada su nas baka i djed pozvali na ručak, moja majka je upitala što pripremaju. Rekli su da pripremaju piletinu, ali kada smo došle k njima otkrile smo da se na stolu nalazi samo svinjetina. Kada sam zamolila da jedem nešto drugo, moj djed se naljutio i rekao: “Jedi ono što smo ti pripremili.”

Moja majka je naposljetku odgovorila djedu: “Ako ne budete pripremali hranu koju Galina može jesti, mi više nećemo dolaziti.”

Tri molitve

Ja se molim za svojega djeda. On ne vjeruje u Boga, ali mislim da Bog mijenja njegovo srce. Mama je jednom čula djeda kako razgovara telefonom. Ponosno je rekao: “Moja unuka je jako dobra djevojka i ide u crkvu.” Nadam se da to znači da me je djed prihvatio kao kršćanku.

Molim se i za majku. Dosad nije bila sa mnom u crkvi, ali vidim promjene kod nje. Kada se vratim kući iz crkve, ona me pita o čemu je bila propovijed. Postavlja puno pitanja o Isusu. Ona kolegama na poslu govori da je subota pravi dan za obožavanje. Vidim kako Bog radi na njezinom srcu i svakog se dana molim za nju.

Molim se i za svoju crkvu i školu. Ja sam ovo što jesam zbog adventističke crkve i škole u koju idem. Želim postati učiteljica i učiti ljude u svojem gradu o Isusu — mojem najboljem Prijatelju.

Dio dara trinaeste subote pomoći će kršćanskoj školi *Heritage* da izgradi dvoranu za tjelesnu i zdravstvenu kulturu. Djeca koja žive u blizini škole moći će doći u dvoranu i naučiti igrati nogomet i možda još neke druge sportove — kao dio školskog programa dosezanja djece za Isusa. Molim vas, sjetite se ove škole u svojim molitvama i prilikom davanja subotnjoškolskog dara.

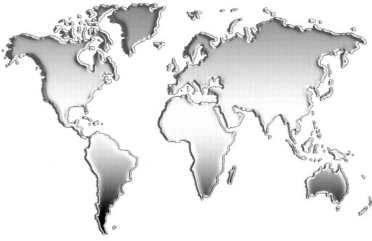
Misijski izazovi

- ◆ Gotovo 80% stanovništva u Kirgistanu čine muslimani, 17% pravoslavci, a samo 3% ostale religije.
- ◆ Adventistička crkva u Kirgistanu ima 757 članova, što znači da na 7.530 stanovnika dolazi jedan adventist.

Učimo kirgiski

Kirgiski je jezik koji se govori u Kirgistanu.

Izraz	Izgovara se...
Zdravo	Salam
Da	Uba
Ne	Žok
Molim	Suranič
Hvala ti	Rahmat
Dovidenja	Koš bolunuz

4. studenoga 2017.

Dar za Boga

Kirgistan

Današnje iskustvo dolazi nam iz Kirgistana. (*Zamolite neko dijete da na karti pronade Kirgistan.*)

Svake subote dječaci i djevojčice okupljaju se ispred propovjedaonice u crkvi u Kirgistanu kako bi čuli priču za djecu. Nakon priče onaj tko im je ispričao priču postavlja pitanje: “Je li netko zapamtio zlatni biblijski redak za ovaj tjedan?”

Odmah se podignu ruke djece koja su zapamtila redak, zatim uzimaju mikrofon i govore ga napamet kako bi cijela crkva čula.

Svake subote posljednjih godinu dana desetogodišnji dječak koji se zove Vitalij podizao je ruku da kaže biblijski redak. Što mislite, zašto je Vitalij svakoga tjedna pamtio zlatni biblijski redak? (*Dopustite djeci da odgovore.*)

Vitalijev dar

Kada Vitaliju postavite ovo pitanje, on se samo stidljivo nasmiješi i kaže: “Ja pamtim biblijske retke kao dar za Boga.”

Svake subote učitelji i učiteljice u dječjoj subotnjoj školi kažu djeci: “Bog vam daje mnoge darove. Koji dar vi imate za Boga danas?”

Bog je Vitaliju dao puno darova. Vitalij živi sa svojim djedom i bakom koje voli. Ima dom, topli krevet i nekoliko igračaka. Također, pohađa dobru školu. Međutim, Vitalij nema novac koji bi u crkvi dao Bogu na dar. Već neko vrijeme pita se koji bi dar on mogao dati Bogu. Vitalij zna da ima dobro pamćenje pa je odlučio svakoga tjedna zapamtiti jedan bib-

lijski redak. Kada je to rekao svojoj učiteljici u subotnjoj školi, ona je rekla da bi to bio predivan dar za Boga!

U subotu smo nakon bogoslužja zamolili Vitalija da nam kaže redak koji je zapamtio kao dar za Boga. Izrecitirao je redak iz Luke 1,68: “Neka je hvaljen Gospodin, Bog Izraelov, jer se udostojao da otkupi narod svoj...”

Vitalij je jedan od šestero djece koja svake subote dolaze u crkvu u Kirgistanu — iako nitko drugi u njihovoj obitelji nije adventist. Djeca čekaju ispred svojih kuća da prođe učiteljica iz subotnje škole koja ih zatim automobilom vozi u crkvu. Nakon bogoslužja učiteljica ih vozi kućama.

Ova djeca toliko vole crkvu da dolaze svakoga tjedna. Kada pada snijeg, druga djeca željela bi ostati u svojim toplim domovima, ali ova djeca idu u crkvu. Kada je toplo, djeca se žele igrati vani, Vitalij ide u crkvu. Pastora te crkve iznenađilo je kako su ova djeca vjerna u dolasku na bogoslužja. On kaže da poznaje djecu iz adventističkih domova koja se žale i govore: “Mama, tata, želim ostati kod kuće. Danas mi se ne ide u crkvu!”

Vi to ne govorite svojim roditeljima, zar ne?

Zapravo, mali Vitalij toliko voli crkvu da je svojoj braći, koja žive na drugom kraju grada, ispričao sve o subotnjoj školi. Sada i njegova braća dolaze u crkvu svake subote!

Vitalij voli i svoju školu. On pohađa četvrti razred u adventističkoj školi koja se zove *Heritage* (što na engleskom jeziku znači “nasljedstvo”) i nalazi u Kirgistanu. Dijelom dara trinaeste subote pomoći će se i ovoj školi. Jeste li znali da je ova škola dobila ime po biblijskom retku? U Psalmu 127,3 piše: “Djeca su nasljedstvo dano od Boga.” To znači da su djeca poseban dar koji Bog daje roditeljima. Molimo vas, molite se za ovu školu i sjetite se ponijeti svoje darove svake subote.

Ako želite pogledati kako Vitalij recitira redak iz Luke 1,68 — upišite u svoj internetski preglednik sljedeću adresu: bit.ly/VitalyVerse.

Misijski izazovi

- ◆ Većina država u Euroazijskoj diviziji bile su dio Sovjetskog Saveza.
- ◆ Danas u tim državama živi više od 322 milijuna stanovnika, ali samo je 112.500 adventista.
- ◆ Države na jugu divizije (Afganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan) većinskim su dijelom muslimanske i zato su poseban izazov. U ovom području sa 103 milijuna stanovnika živi samo 4.200 adventista. To znači da na svakih 24.500 osoba dolazi samo po jedan adventist.

11. studenoga 2017. **Zrakoplovi za Boga** **Kirgistan**

Sedmogodišnji Lukas i njegov šestogodišnji brat Tomas Müller dovukli su stol do ruba ceste ispred svoje kuće. Ukrali su ga cvijećem i stavili na njega papirnate zrakoplove koje su izradili. Zatim je Lukas počeo nagovarati prolaznike: “Kupite zrakoplov!”

Tomas je dodao: “Svaki stoji samo jedan novčić!”

Lukas i Tomas sa svojim roditeljima žive u Kirgistanu u središnjoj Aziji. (*Pronađite Kirgistan na karti.*)

Prikupljanje novca za školu

Dječaci su svoje zrakoplove prodavali tek nekoliko minuta kada ih je otac ugledao. “Što to radite?!” upitao je začuđen jer je vidio dječake na ulici.

“Mi prodajemo zrakoplove”, odgovorio je Lukas.

“Da, to vidim. Ali zašto ih prodajete?” upitao je zbunjeno otac.

“Želimo prikupiti novac za školu.”

Otac se opustio i nasmiješio. Bio je ponosan na Lukasa i Tomasa. Njihov otac radi u adventističkoj školi u Kirgistanu. Njegov posao je prikupljanje novca za školu kako bi je moglo pohađati još više djece.

Lukas i Tomas čuli su kako njihov otac razgovara s ljudima o potrebi da se prikupi novac za školu. Dječaci su čuli i da se tata svake večeri moli Bogu da im daruje novac za školu. I sada su željeli pomoći. Odlučili su prodavati papirnate zrakoplove.

Ocu se svidjelo što njegovi dječaci žele pomoći u prikupljanju novca za školu, ali nije mislio da je sigurno za Lukasa

i Tomasa da prodaju zrakoplove na ulici. Predložio im je da ih prodaju u školskom dvorištu. Dječaci su se brzo složili s tom idejom. Odlučili su prvo posjetiti školsku blagajnicu, jer se ona brine o školskom novcu.

Blagajnica se složila sa zamisli da kupi dva zrakoplova. Ako je cijena jednoga jedan novčić, koliko stoje dva zrakoplova? (Dopustite djeci da odgovore.) Dječaci su uzeli dva novčića, a zatim prišli svojemu ocu. “Tata, bi li i ti kupio jedan zrakoplov?” upitali su.

“Naravno, kupit ću ga”, odgovorio je i iz džepa izvadio novčić. “Ne, ne”, rekli su dječaci. “Za tebe cijena nije jedan novčić, nego 120 novčića. Ti si stranac, a stranci uvijek plaćaju više!”

Dječaci su viđali da stranci — ljudi koji nisu iz njihove države — za određene proizvode plaćaju više od mjesnog stanovništva.

Dječaci su drugom kupcu rekli da za zrakoplov koji je odabrao s njihovog stola plati deset novčića. “Zašto je cijena odjednom drukčija?” upitao je čovjek. “Blagajnici ste ih napolatili po jedan novčić.” Tomas mu je odgovorio: “Ovo je poseban zrakoplov, leti bolje od svih ostalih!”

Dječaci su željeli prikupiti što više novca za školu. Kada im je ponestalo zrakoplova, napravili su posebnu kartonsku kutiju u koju su prikupljali novac. Njihov otac je tu kutiju stavio u glavnu školsku zgradu tako da svi koji je vide mogu priložiti novac. Kada su dječaci za svoj rođendan dobili novac, dali su ga školi i sebi nisu kupili ništa. Kada su Luka su ispala dva zuba, stavio ih je ispod jastuka. Ujutro je ondje pronašao novac koji je također dao za školu.

Kada je Tomas dobio novu četkicu za zube, poželio je prodati svoju staru četkicu kako bi zaradio novac za školu. Majka se nasmijala i objasnila mu da je njegova stara četkica istrošena i da je ipak najbolje da je baci.

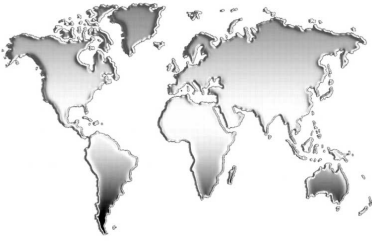
Lukas i Tomas su za školu prikupili novac u protuvrijednosti od gotovo tisuću kuna. Zamislite to! To je mnogo novca

za dva mala dječaka! “Ja ne želim prestati prikupljati novac za školu!” rekao je Tomas. “Želim pomoći da još više djece može doći i pohadati ovu školu.”

Lukas i Tomas veliki su skupljači novca. Mi im možemo pomoći da dovrše prikupljanje novca za školsku zgradu. Dio dara trinaeste subote pomoći će da se u adventističkoj školi *Heritage* u Kirgistanu izgradi sportska dvorana. Dok prikupljate novac za ovaj poseban dar, molite se za djecu koja idu u ovu školu.

Misijski izazovi

- ◆ U cijeloj državi Kirgistan adventistička crkva ima samo 757 članova. To znači da na 7.530 ljudi dolazi jedan adventist. Zamislite da ste jedini vjernik u malom gradu od 7.530 stanovnika!
- ◆ Molite se za načine na koje će se Božja ljubav pokazati mnogim ljudima koji dosad još nikad nisu čuli o tome koliko ih Isus voli.

18. studenoga 2017.

“Zašto ja?”

Moldavija

Zamolite tinejdžera da ovo iskustvo pročita u prvom licu.

Današnja priča dolazi nam iz Moldavije. (*Pronadite Moldaviju na karti.*) Iznosi je trideset i trogodišnji Valerij Diligul.

Nakon što se moja majka krstila, željela je da se i ja krstim, ali ja nisam bio zainteresiran za krštenje. Međutim, ona je bila uporna: “Bog te voli i želi da Mu vjeruješ.”

Podigao sam obje ruke. “Zašto ja, zašto ne neki drugi tinejdžer u ovom gradu?” rekao sam. “Neka Bog pronađe nekog drugog!”

Vojna dužnost

Zatim sam dobio poziv za vojsku. Majka mi je opet ponavljala da se krstim prije nego što odem. Volio sam Boga pa sam ipak zamolio da budem kršten.

Onoga dana kad sam se javio u vojsku bio sam jako uplašen. Uobičajeno je da u vojsci stariji vojnici gnjave novake, i ja sam bio posebno zabrinut jer sam kršćanin. Zamolio sam Boga da me zaštiti od tučnjave i obećao sam da ću Mu služiti do kraja života.

Stigao sam u vojsku i rekli su mi da odem na ručak. U blagovaonici su mi dali zdjelicu s juhom od cikle te tanjur s malo ječma i komadićima svinjetine. Nisam to želio jesti, tako da sam odbio hranu.

Drugi vojnici su to vidjeli i izrazili su svoje iznenađenje. “Što je s tobom?” pitali su. “Daj to nama”, dodao je drugi. “Mi ćemo to pojesti.”

Odgovorio sam: “Ja sam kršćanin i vjerujem da neku hranu ne treba jesti. Zbog čega bih je jeo? Stvarno ne razumijem.” Nakon ručka među vojnicima se proširila vijest da je u vojsci kršćanin.

Zapovjednik me pozvao u svoj ured i upitao jesam li stvarno kršćanin. Bio sam uplašen. Mogao sam mu reći da sam se šalio ili priznati istinu. Odlučio sam reći istinu. Zapovjednik je pozvao drugog vojnika. Taj vojnik bio je baptist i radio je u vojnoj bolnici. Zapovjednik je želio da taj vojnik provjeri jesam li ja uistinu kršćanin. Vojnik mi je postavio nekoliko jednostavnih pitanja na koja sam odgovorio.

Moje kolege vojnici prihvatili su činjenicu da sam ja kršćanin i uskoro su mi počeli postavljati teška pitanja. Nasreću, sa sobom sam ponio primjerak biblijskih komentara. Oni su mi pomogli da odgovorim na sva pitanja.

Međutim, i dalje sam se bojao da će me stariji vojnici gnjaviti — ne samo zato što sam novi vojnik, već i zato što sam kršćanin. Prošla su dva tjedna. Tada se jednog dana, dok smo mi novi vojnici bili u kupaonici, začuo uzvik: “Dolazi specijalna jedinica!”

Velika skupina starijih vojnika uletjela je u sobu i počela udarati nove vojnike. Mnogi mladi vojnici pokušali su se obraniti, a ja sam otišao u kut i rukama prekrivao glavu. Nisam se želio tući. Vojnik me je vidio i udario. Netko je povikao: “Kršćanin je pod napadom!”

Nekoliko vojnika potrčalo je prema meni i uklonilo napadača.

Dva tjedna nakon toga napadač je pao u kupaonici pa su ga uputili u vojnu bolnicu. Poslao mi je poruku da se boji da ga Bog kažnjava zato što me je udario i zamolio je da se molim za njega.

Nitko mi se više nije usudio nauditi dok sam bio u vojsci. Moji prijatelji u vojsci zvali su me “otac Valerij”, kao da sam svećenik, i molili su me da se molim za njihove najmilije, pa čak i za njihove osobne potrebe. Nisam bio svećenik

niti pastor, ali sam bio sretan što se mogu moliti Bogu za njih.

Sada više nisam u vojsci i održavam svoje obećanje Bogu. On me je zaštitio u vojsci i ja ću Mu služiti do kraja svojega života. Jako sam sretan što sam poslušao majku kada mi je rekla da svoj život predam Bogu prije odlaska u vojsku.

Misijski izazovi

- ◆ Moldavija je jedna od najsiromašnijih zemalja u Europi. Njezina glavna grana industrije je poljoprivreda.
- ◆ Službeni jezik u Moldaviji je rumunjski — jezik pomalo sličan talijanskom, francuskom, španjolskom i portugalskom.
- ◆ U Moldaviji ima 9.066 adventista, što znači da jedan adventist dolazi na svake 392 osobe. Ovo je najveći odnos adventista i ostalog stanovništva u cijeloj Euroazijskoj diviziji.

25. studenoga 2017.

Rođen u ratu

Tadžikistan

Zamolite tinejdžera da ovo iskustvo pročita u prvom licu.

Moje ime je Šukrat i živim u Tadžikistanu. (*Pronađite Tadžikistan na karti.*)

Tadžikistan je predivna država s veličanstvenim planinama, gustim zelenim poljima te kristalnim jezerima i potocima. Međutim, zbog strašnog rata koji je izbio u našoj državi, više od 50.000 ljudi izgubilo je život. Ja sam rođen tijekom rata.

Moji roditelji razveli su se ubrzo nakon mog rođenja i ja sam deset godina živio s majkom. Kada sam napunio jedanaest godina, otac me je uzeo da živim s njim. Moj otac je bio vojnik i borio se u ratu. Nakon završetka rata postao je čuvar na granici između Tadžikistana i Afganistana. (*Na karti pokažite granicu.*)

Dar Božje ljubavi

Još kao mali volio sam čitati. Jednoga dana otac mi je donio malu hrpu knjiga koje mu je netko dao. Imao sam samo jedanaest godina, ali se još uvijek sjećam tih knjiga. Tri su bile vjerske tematike: *Biblija u slikama*, *Evangelje Isusa Krista* i *Isusov život*.

Otac je otvorio *Bibliju u slikama* i pokazao mi živopisne ilustracije. Te knjige promijenile su moj život. Dotad nisam znao puno o Bogu, ali čitajući ih saznao sam o velikom Bogu punom ljubavi koji je stvorio naš predivan svijet. Bio sam jako tužan kada sam pročitao da su Adam i Eva navukli grijeh na zemlju. Najveće iznenađenje doživio sam kada sam čitao *Isusov život*. Isusove riječi, Njegove usporedbe i misli s

Gore blaženstava dotaknule su moje srce. Kada sam saznao kako je Isus patio i za mene dao svoj život na križu, zavolio sam Ga svim srcem!

Sjećam se večeri kada sam u svojoj sobi kleknuo na molitvu. Predao sam srce Isusu i prihvatio Ga za svog Spasitelja i Gospodina! Imao sam dvanaest godina.

Uzbuđenje i razočarenje

Tog ljeta moj rođak Aziz pozvao me je da posjetim kršćansku crkvu. Ondje smo proučavali Bibliju, pjevali kršćanske pjesme i zajedno otišli do jezera. Tada sam dobio i svoju prvu Bibliju! Željno sam gutao svaku riječ koju sam pročitao. Oh, da ste me vidjeli kada sam prvi put pročitao Otkrivenje. Opis zvijeri, broj 666 i proročanstvo o kraju svijeta ispunili su me strahopoštovanjem! Shvatio sam da Otkrivenje otkriva budućnost i želio sam razumjeti sve što govori.

Kada su moj otac i drugi rođaci saznali da sam postao kršćanin, pokušali su me osramotiti. Rekli su: "Kako si mogao izdati našu obiteljsku vjeru? Osramotio si nas! Što će ljudi reći?" Nisam znao što da im odgovorim. Sve što sam tada mogao je pognuti glavu i šutjeti.

Bio sam rođen za vrijeme jednog rata, a sada je u moju obitelj ušla druga vrsta rata. Što biste vi rekli kada bi se netko naljutio na vas zato što vjerujete u Isusa? Sljedeće subote saznat ćemo što se dalje dogodilo.

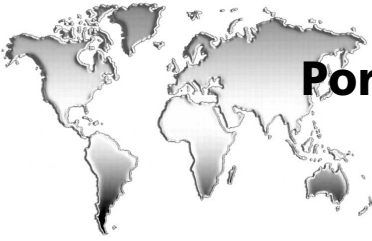
Dio dara trinaeste subote pomoći će da se podrži sportski program za djecu i tinejdžere u mojem rodnom gradu u Tadžikistanu. Molim vas, molite se za djecu iz Tadžikistana i pokažite svoju ljubav prema Isusu davanjem dobrovoljnog dara tijekom subotnje škole!

Misijski izazovi

- ◆ Tadžikistan je planinska zemlja u središnjoj Aziji. Ondje živi oko osam milijuna stanovnika.
- ◆ Većina stanovnika u Tadžikistanu govori tadžički, ali mnogi govore i ruski.
- ◆ Oko 70% stanovništva ima manje od trideset godina.

Učimo tadžički jezik

Izraz	Čita se...
Zdravo	Salom
Da	Ha
Ne	Ne
Molim te	Lutfan
Hvala	Sipos
Doviđenja	Hair

2. prosinca 2017.

Ponovno rođen u miru

Tadžikistan

Prošloga tjedna upoznali smo se s dječakom koji se zove Šukrat. On ima dvanaest godina i rođen je za vrijeme rata u Tadžikistanu. (Pronađite Tadžikistan na karti.)

Njegov život promijenio se kad mu je otac donio knjige o Isusu. Nakon što je pročitao da je Isus umro za njega, Šukrat je kleknuo u svojoj sobi i predao život Isusu. Međutim, njegov otac i drugi rođaci nisu bili sretni što je on postao kršćanin.

Danas nastavlja sa svojim iskustvom.

Kada su članovi moje obitelji saznali da sam svoje srce dao Isusu, u obitelji je izbio rat. Rođaci su mi oduzeli Bibliju i druge knjige. Zamolio sam ih da mi ih vrate, ali su mi rekli da ih više nemaju.

Otišao sam u kršćansku crkvu i potražio drugu Bibliju, ali su mi rođaci i nju uzeli. Nakon toga sam je sakrio i čitao u tajnosti, ali nekako se saznalo da je i dalje čitam. Otac me je tukao i rekao mi je da prestanem s time. Moj stric je čak prijetio da će me ubiti.

Bio sam uplašen i nisam znao što učiniti. Utješile su me Isusove riječi iz Mateja 5,11.12: "Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opacine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas!"

Pronalaženje Božjeg naroda

U Bibliji sam pročitao da se kršćani trebaju krstiti. Želio sam se krstiti, ali nisam znao u kojoj crkvi. Pitao sam se

koja je crkva prava. Dva sam mjeseca marljivo proučavao Bibliju. Očajno sam želio saznati što Bog želi da učinim. Jednoga dana pao sam na koljena i s boli u srcu plakao pred Bogom: “Ja ne znam gdje da se krstim. Gdje mogu pronaći tvoje prave kršćane?”

Čuo sam tihi glas kako mi govori: “Pravi kršćanin je onaj koji drži sve moje zapovijedi.” Znao sam da me Bog vodi. Trebao sam pronaći crkvu koja drži sve Božje zapovijedi. To mi je bilo razumno. Znao sam za zapovijedi kao što su *ne ubij, ne kradi, poštuju svoje roditelje*. Mnoge kršćanske crkve poštuju te zapovijedi. Mučila me četvrta zapovijed. Što ona znači? (*Dajte djeci vremena da odgovore.*)

Četvrta zapovijed glasi ovako: “Sjeti se da svetkuješ dan subotni.” To znači da Isusa poštujem tako što u crkvu idem subotom. Međutim, ja nisam poznavao nijednog kršćanina koji je na bogoslužje išao subotom. Sve crkve koje sam poznavao bogoslužja su održavale nedjeljom.

Jednoga dana, dok sam pretraživao internet, pronašao sam jedan članak o Adventističkoj crkvi. Pročitao sam da adventisti poštuju svih deset zapovijedi — čak i četvrtu! Potražio sam adresu adventističke crkve u mojem gradu. Pronašao sam crkvu i otišao razgovarati s pastorom. Ispričao sam mu kako sam pronašao Isusa i zajedno smo proučavali Bibliju. Tako sam se napokon krstio u Božjoj pravoj crkvi!

Ne mogu vam otkriti svoje pravo ime jer je u mojoj državi vrlo opasno biti kršćanin. Kada bi saznali da sam postao kršćanin, mnogi ljudi prijetili bi mi da će me ubiti. Iako je opasno biti kršćanin, iako je moguće da će me tući ili čak ubiti, ja neću promijeniti svoje mišljenje. Ja volim Isusa i ja ću Ga slušati zauvijek. Isus mi je dao mir.

Dio dara trinaeste subote pomoći će da se podrži sportski program za mlade u mojem gradu. Molim vas, molite se za djecu iz Tadžikistana koja traže Boga kao što sam Ga ja tražio kada sam bio mlađi! I hvala vam što svake subote vjerno donosite svoje darove!

Misijski izazovi

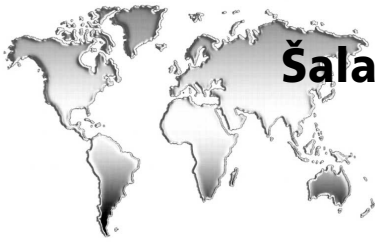
- ◆ Tadžikistan se smatra svjetovnom državom i ima zakon koji zabranjuje vjersku slobodu; međutim, 98% stanovništva čine muslimani.
- ◆ Prvi adventisti u ovom području bili su Ivan i Vasilij Kosmjnin, koji su u Tadžikistan doputovali 1929. godine.

Zanimljivost

Pitanje: Što je *tadžikistanski snickers*?

Odgovor: Persimon — slatko voće narančaste boje koje iznutra izgleda poput karamele i podsjeća na punjenje čokoladice snickers. Ljudi u Tadžikistanu u šali kažu da je to voće, toliko popularno i jeftino, *tadžikistanski snickers*. Prave čokoladice snickers u Tadžikistanu su vrlo skupe i većini nedostupne.

9. prosinca 2017.

Šala koja mijenja život

Tadžikistan

Surajo Kudjamkulova je bila ozbiljna djevojka. U Tadžikistanu je studirala arapski. (*Pronađite Tadžikistan na karti.*) Puno se molila. Posebno se molila da joj Bog oprostí grijehé. Osjećaía je neprestanu krivnju zbog svega lošega što je učinila i željela je da joj Bog oprostí.

Zatim se rodila njezina mlađa sestra. Kada se rodi beba, obitelj se obično raduje, ali Surajina obitelj bila je žalosna. Liječnik je rekao da se beba rodila s bolešću koja se zove cerebralna paraliza i koja slabi mišiće oboljele osobe. Njihova mala beba vjerojatno nikada neće moći hodati. Surajo je bila jako tužna što njezina sestríca nikada neće trčati i što se neće moći igrati lutkicama onako kako je Surajo činila kada je bila mlađa.

Surajo nije razumjela zašto je njezina sestríca bolesna. Mislila je: *Možda su moji roditelji učinili nešto loše. Možda nisu tražili oprost. Možda ih Bog kažnjava.* Mnogi muslimani vjeruju da su roditelji krivi za probleme svoje djece. Tako se Surajo dvije godine molila za Božji oprost njezinim roditeljima.

Bolest njezine sestre potaknula ju je da se zapita o Bogu. Mislila je: *Ako je Bog tako milostiv, zašto se sve ovo događa? Što su moji roditelji učinili pogrešno?*

Telefonski poziv kao šala

Surajo je bila kao i svaka djevojka. Uživala je u druženju sa svojim prijateljima. Jednoga dana ona i njezine prijateljice odlučile su se našaliti telefonskim pozivom. Nasumično bi odabrale telefonski broj, nazvale ga i spustile slušalicu

kada se netko javio. Jako su se smijale misleći da je to odlična šala.

Međutim, jedna osoba uzvratila je poziv. Surajo se javila i čovjek je pitao zašto su mu spustile slušalicu kada se javio. Surajo je bila zatečena i ispričala se. Čovjek nije zvučao ljutito, već je ljubazno porazgovarao s njom. Kasnije je Surajo svojim roditeljima ispričala o ovoj šali i isprici.

Surajo je saznala da je taj čovjek kršćanin, i to adventist. Ona nikada prije toga nije upoznala nijednog kršćanina, pa je počela postavljati pitanja o Bogu. *Ako je Bog dobar, zašto je moja sestra bolesna? Zašto ona mora patiti zbog grijeha koje su učinili naši roditelji?*

Čovjek joj je objasnio da Bog ne kažnjava njezine roditelje ili njezinu sestru. On joj je rekao da je Bog dobar, ali da neprijatelj Sotona donosi patnju i bolesti.

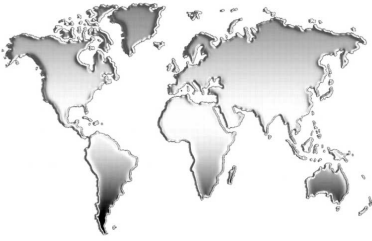
Zatim ju je jednoga dana ovaj čovjek pozvao da dođe u crkvu. Došla je i jako joj se sviđjelo. Kada je jedna žena pjevala pjesmu o Isusu, Surajo je počela plakati. Pjesma je dotaknula njezino srce.

U Tadžikistanu žive samo 204 osobe koje su adventisti i Surajo je danas jedna od njih. Kao mala djevojčica molila se da joj Bog oprostí grijeha. I dalje se moli za oprost, ali sada shvaća da joj Bog oprašta grijeha kada Ga iskreno zamoli, te da On ne kažnjava nju i druge ljude bolestima zbog nečega što su učinili. Surajo se također svakodnevno moli da što više ljudi u Tadžikistanu upozna Boga.

Biste li se i vi molili s njom da ljudi u Tadžikistanu upoznaju Boga? *(Zamolite neko dijete da se pomoli za Surajo i njezinu zemlju Tadžikistan.)*

Misijski izazovi

- ◆ Koliko ljudi dolazi u tvoju crkvu? Pedeset? Stotinu? Više? Sada zamisli svoj grad. Ima li u njemu 2.000 stanovnika? 50.000? Više? Zamisli da živiš u državi u kojoj ima samo 204 adventista! Zamisli grad u kojemu živi samo jedan adventist!
- ◆ Moli se za vjernike u Tadžikistanu. Moli se da im Bog pomogne da žive takvim životom da njihovi susjedi poželev saznati više o njihovoj vjeri.

16. prosinca 2017.
Ljubovino čudo
Rusija

Ljubov Babkina živi u Rusiji. (*Pronađite Rusiju na karti.*) Njezino ime na ruskom znači "ljubav". Nije li to lijepo ime?

Otkad zna za sebe, Ljubov voli Boga. Ona ide u adventističku crkvu i još je kao mala djevojčica naučila voljeti Božju riječ. Njezina majka bila joj je dobar primjer jer je radila u crkvi i društvu kako bi pomogla drugima da saznaju za Božju ljubav.

Međutim, njezina se majka razboljela. Liječnici su rekli da je u pitanju rak i da je prekasno za operaciju. Ljubovina majka otpuštena je iz bolnice. Ljubov je bila jako tužna. Brinula se o svojoj majci i zajedno su se molile.

Ljubovina majka stalno je hrabrila svoju djevojčicu riječima: "Nemoj se brinuti. Nemoj plakati. Sve se događa prema Božjoj volji. Ono što će se dogoditi pokazat će se samo kao blagoslov za obje!"

Majčine riječi uvijek bi umirile Ljubov.

Budući da je majka bila sve slabija, Ljubov je predosjećala da će uskoro umrijeti. Iz tog je razloga upitala majku ima li neku posebnu želju. Majka ju je pogledala i ozbiljno rekla: "Kćeri, jako sam zahvalna tebi i Bogu; ali kako da umrem u miru kada ne znam nikoga tko će nastaviti moj rad za Boga?"

Te riječi mučile su Ljubov. Odlučila je da će ona raditi za Boga umjesto svoje majke. Prvo je odlučila krstiti se. Zamolila je pastora da je krsti.

"Dobro te poznajem", odgovorio je pastor. "Znam da znaš istinu. Ove srijede imat ćemo crkveni odbor s krštenicima. Dođi i ja ću te predložiti za krštenje."

Ljubov je napisala službenu molbu za krštenje i pokazala je majci. Majka je od sreće istodobno počela i plakati i smijati se.

Majčino iznenađenje

Sljedećega jutra Ljubov je otišla do kuhinje i iznenadila se kada je vidjela majku kako kuha tradicionalnu juhu s povrćem. “Opa!” uzviknula je. “Kako to da ti kuhaš?”

Majka joj je odgovorila: “Pripremam nešto za jelo. Bit će spremno za nekoliko minuta. Nemoj se brinuti, sve je u redu.”

Ljubovina majka nije umrla. Živjela je još dugo jer ju je Bog izliječio. Ljubov je sigurna da je čudo majčinog izlječenja bilo Božji poziv za nju da Mu preda svoj život. Ona kaže da je to podsjeća na istinu o Isusu zapisanu u Ivanu 15,16: “Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da idete i rodite rod i da vaš rod ostane, i da vam dadne Otac što god zamolite u moje ime.”

Ljubov kaže: “Kroz majčino iskustvo shvatila sam kako Bog približava ljude k sebi. Počela sam djelatno služiti Bogu — i još uvijek to činim!”

Mi već danas možemo služiti Bogu. Ne trebamo čekati da narastemo kako bismo Mu služili. Što vi možete već sada učiniti za Boga kod kuće, u crkvi ili vašem susjedstvu? (*Ohrabrite djecu da podijele neke svoje zamisli.*)

Dio dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi centar u Ljubovinom rodnom gradu koji će i drugima pomoći da nauče nešto o Isusu.

Misijski izazovi

- ◆ Gledano prema površini koju zauzima, Rusija je najveća država na svijetu. Prostire se preko dvaju kontinenata, Europe i Azije. Od istoka do zapada proteže se preko go-

tovo deset tisuća kilometara i prolazi kroz čak devet vremenskih zona. Od polarnog dijela na sjeveru do toplih klima na jugu pruža se preko gotovo četiri tisuće kilometara.

- ◆ Rusija ima više od 144 milijuna stanovnika, ali samo 43.317 adventista. To znači da jedan adventist dolazi na svake 3.332 osobe.

Kisel

Kisel je voćni puding s kukuruznim škrobom. Poslužuje se topao ili hladan sa šlagom. To je vrlo popularna slastica u Rusiji. Za pripremu pudinga može se koristiti različito voće.

Kissel od marelice

2 šalice (475 ml) vode
1 šalica (120 g) suhih marelica prerezanih napola
1/3 šalice (55 g) šećera
3 žličice (25 g) kukuruznog škroba
prstohvat soli

Potopite marelice u vodu dok ne omekšaju (oko 20 minuta). Pola šalice marelica stavite u blender i izmiksajte ih tako da se pretvore u *smoothie*. Procijedite ih kroz cjedilo. U tavicu stavite šećer, kukuruzni škrob i sol, postupno dodajte pire i preostalu tekućinu te neprestano miješajte sve dok se tekućina ne zgusne. Pustite da zavri i stalno miješajte. Kuhajte jednu minutu, zatim presipajte u posudu u kojoj želite poslužiti desert. Poslužite sa šlagom.

23. prosinca 2017.
I oblaci govore
Euroazijska divizija

Desetogodišnji Murad primaknuo se svojoj učiteljici nakon nastave. “Imam jednu tajnu”, šapnuo joj je.

Učiteljica, koja je vjernica adventističke crkve i radi u državi s mnogo ograničenja, pogledala je dječaka. Iako je Murad bio u njezinom razredu nekoliko mjeseci, nikada nije razgovarao s njom.

“Imam jednu tajnu koju želim podijeliti s vama”, ponovio je Murad i dalje šapćući.

“O čemu je riječ?” prošaputala je učiteljica.

Suze su ispunile Muradove oči i potekle niz njegove obraze dok je govorio: “Jednoga dana kada sam se vraćao iz škole vidio sam oblak koji je izgledao kao čovjek koji visi na križu”, rekao joj je Murad. “Nisam znao što je to sve dok niste pričali o Isusu. Kada ste nam pričali o Isusu, sjetio sam se oblaka.”

Učiteljica je osjetila knedlu u grlu i oči su joj se ispunile suzama. Nije bila sigurna što da kaže dječaku. Iako ona koristi biblijske priče o Isusu kako bi svoje učenike naučila koliko je važno da imaju ispravne vrijednosti u životu, ona ipak ne može slobodno govoriti o Bogu a da si ne stvori nevolje s državnim vlastima. Isto tako, znala je da dječak svojim roditeljima nije rekao o ovom viđenju jer bi mu oni zabranili da vjeruje u Isusa.

Muradovo viđenje podsjeća nas da čak i kada ne možemo slobodno govoriti o Bogu ljubavi, Bog ima svoje načine da se pokaže ljudima. U Muradovoj kulturi snovi i viđenja vrlo su važni i ljudi čvrsto vjeruju da oni imaju neku bitnu poruku za njihov život.

Muradovo viđenje križa u oblacima podsjeća nas na Isusove riječi iz Biblije. On je rekao: “Kažem vam, ako oni ušute, kamenje će vikati.” (Luka 19,40) Učenici su objavljivali da je Isus Mesija, ali su farizeji nagovarali Isusa da ih ušutka.

Što se tiče Murada, njemu je Bog progovorio kroz oblake u dijelu svijeta u kojemu je kršćanima zabranjeno slobodno ispovijedati vjeru u Isusa. Kada je Murad vidio oblake iznad svog doma, shvatio je da je Isus razapeti Spasitelj. I Muradova učiteljica uvjeren je da je Isus iskoristio oblak da dođe do srca ovog dječaka. Ona zna da Isus može učiniti da i oblaci progovore i zato se ne brine. Bog će završiti posao koji ljudi ne mogu završiti sami.

Ellen G. White rekla je da djeca imaju posebnu ulogu u širenju Radosne vijesti u posljednjim danima: “Kad nebeska mudrost vidi da je ljudima zabranjeno iznositi istinu, Božji Duh će doći na djecu i ona će obaviti posao objavljivanja istine koji stariji neće moći obaviti.” (*Testimonies for the Church*, sv. 6, str. 202)

Molimo se da srca ljudi budu otvorena te da prihvate Božju poruku i ljubav u državama u kojima nije lako govoriti o Isusu! Vaš dar ovoga tromjesečja pomoći će da još mnogo ljudi u tim za kršćane opasnim zemljama upozna istinu. (*Pomolite se.*)

Misijski izazovi

- ◆ Države u južnom dijelu Euroazijske divizije (Afganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan) većinom su muslimanske i predstavljaju poseban izazov.
- ◆ U ovom području sa 103 milijuna stanovnika samo je 4.200 adventista. To znači da jedan adventist dolazi na svakih 24.500 osoba.

- ◆ Molite se da se ljudska srca otvore i nauče više o Isusu koji ih voli i želi biti njihov Gospodin.

Pjevajmo pjesmu na ruskom jeziku

*Poj aleluja Gospadu,
Poj aleluja Gospadu,
Poj aleluja Gospadu,
Poj aleluja, poj aleluja,
Poj aleluja Gospadu!*

30. prosinca 2017.

Program trinaeste subote

Ako vaš razred bude sudjelovao u programu trinaeste subote za odrasle, uvježbajte pjesmu na ruskom “Pjevaj aleluja” kako bi je djeca otpjevala tijekom programa.

Ako vaš razred ne sudjeluje u programu za odrasle, za vrijeme razlaganja misionškog biblijskog retka ispričajte iskustvo koje se nalazi u nastavku. Možete pozvati stariju djecu da vam pomognu. To će pomoći starijoj djeci da se oslobode treme pred slušateljima, a mlada djeca će gledati i slušati različite osobe tijekom prezentacije.

Uoči trinaeste subote: Dajte djeci da sa sobom ponesu podsjetnik za svoje roditelje. Pozovite ih na program i ohrabrite djecu da ponesu svoje posebne darove za program trinaeste subote koji će se održati 30. prosinca.

Podsjetite sve vjernike da su njihovi darovi zapravo dar preko kojega se Božja riječ širi po cijelom svijetu, a da jedan poseban dar — dar trinaeste subote — ide izravno ljudima iz Euroazijske divizije. Projekti su spomenuti na stranici 4.

Otac se potpuno promijenio

Zamolite muškarca i djevojčicu da ovo pročitaju u prvom licu. Ovo govore Dmitrij Kostaš i njegova kći Anjila.

Anjila: Zovem se Anjila i imam osamnaest godina; živim sa svojim roditeljima i četrnaestogodišnjim bratom u malom gradiću u sjevernoj Moldaviji. Ovo je moj otac Dmitrij. Nekad je stalno bio ljutit.

Dmitrij: Dobro jutro! Studirao sam kako bih postao učitelj glazbene kulture, ali nisam mogao pronaći posao u struci pa sam radio kao čuvar na privatnom jezeru. Moj posao bio je hranjenje riba i sprečavanje da ljudi pecaju.

Anjila: Kada sam imala dvanaest godina, jedna vjernica adventističke crkve došla je u našu kuću i pozvala mog brata i mene da idemo u crkvu. Majka nas je otprilike godinu dana svake subote vodila u crkvu. Međutim, baka i djed s očeve strane nisu bili sretni zbog toga. Govorili su: "Svi nam se smiju. To je velika sramota!"

Majka je pozvala oca da i on pođe s nama u crkvu, ali on je odbio jer se bojava svojih roditelja. Izmišljao je izgovore kao što su...

Dmitrij: Imam neke druge obveze. Nemam vremena za Boga. Možda ću imati vremena za Boga i crkvu nakon što obavim sve veće popravke kuće.

Anjila: I tu bi bio kraj razgovora. Tata se umorio od razgovora o crkvi. Nikome od nas više nije bilo dopušteno odlaziti u crkvu.

Žena koja nas je pozvala da idemo u crkvu nastavila nas je posjećivati i ponovno pozivati, ali nismo išli.

Nakon nekoliko mjeseci otac je završio popravak kuće. Rekao je:

Dmitrij: Konačno, sada imam malo slobodnog vremena.

Anjila: Ali nije imao vremena za Boga. Nije održao svoje obećanje da će ići u crkvu.

Zatim se ocu počelo događati nešto čudno. Počeo se plašiti ostanka kod kuće. Bio je uznemiren i stalno je vikao. Dobio je visoki tlak i morao je ići k liječniku po lijekove. Ali ništa mu nije pomoglo. Liječnik više nije znao što učiniti.

Baka je savjetovala ocu da ode u obližnji samostan. Rekla mu je da će svećenik ondje znati što se treba učiniti a da ocu niti ne postavi ikakvo pitanje. Otac je nekoliko puta otišao u samostan, ali mu ni to nije pomoglo.

Tada je potražio odgovor na drugim mjestima. Počeo je pitati ljude o smislu života. Jedna osoba s kojom je razgovarao bio je i starješina adventističke crkve. Nakon njihovog razgovora otac je prihvatio poziv na neki crkveni program. Kada se vratio kući, ispričao je sve majci.

Dmitrij: Otišao sam na crkveni program i bio sam uistinu zadivljen. Kada sam se vratio kući, rekao sam supruzi: “Počnimo odlaziti u crkvu!”

Anjila: Majka je bila začuđena, ali i vrlo sretna. I ja sam bila sretna. Mislila sam da sanjam.

Sljedeće subote otišli smo u crkvu — i od tada idemo u crkvu baš svake subote.

Dmitrij: Ali ono što ti ne znaš, Anjila, jest da sam se ja molio i prije nego što sam krenuo u crkvu.

Nisam volio biti ljutit i uplašen, ali činilo mi se kao da je mojem životu došao kraj. Više nije bilo svrhe u životu. Osjećao sam da me nešto pritiska. Sada znam da je Sotona radio na meni. Želio me ubiti.

I tako sam jednoga dana pao na koljena i molio se. Znao sam da mi samo Bog može pomoći. Molio sam se: “Pomozi meni, grešniku! Ne znam što se događa, ali pomozi mi svojom snažnom rukom!” Kada sam završio s molitvom, osjetio sam da se moj teret uzeo od mene. Začuo sam glas koji mi je rekao: “Moraš nastaviti dalje, a ja ću biti s tobom. Pomoći ću ti.”

Anjila: Zajedno smo išli u crkvu kao obitelj. Pastor nas je pozvao na proučavanje tema za krštenje. Sve četvero — majka, otac, brat i ja — krstili smo se prošle godine. Baka i djed nisu sretni zbog naše odluke. Oni misle da smo brat i ja prisiljeni ići u crkvu. Baka je našim roditeljima rekla: “Vi ste osramotili djecu. Oni su mladi i imaju život pred sobom. Oni ne mogu izlaziti i plesati. Kako će se vjenčati?”

Ja sam joj odgovorila da ples nije važan i da ću dopustiti Bogu da me vodi kad dođe vrijeme za udaju.

Pozvali smo djeda i baku u crkvu, ali odbili su poziv.

Slavim Boga za čudo koje je učinio s mojim ocem! On se potpuno promijenio. Više nije uznemiren i zabrinut. Više nije čovjek kakav je bio. On voli Boga i u našoj maloj crkvi služi kao đakon i vođa za glazbeni život.

Dmitrij: Moja obitelj i ja krstili smo se u zdravstvenom odmaralištu iz sovjetske ere koje adventistička crkva pretvara u kamp za izviđače i konferencijski centar. Vaši darovi pomoći će da se to imanje u potpunosti renovira. Hvala vam što ćete se sjetiti Moldavije dok budete davali svoje darove!

(Prilaganje dara.)

Lutka babuška

Lutke babuške vrlo su popularne u zemljama Euroazijske divizije. Iako svaka država ima svoj poseban izgled ove lutke, sve imaju nešto zajedničko: nalaze se jedna u drugoj.

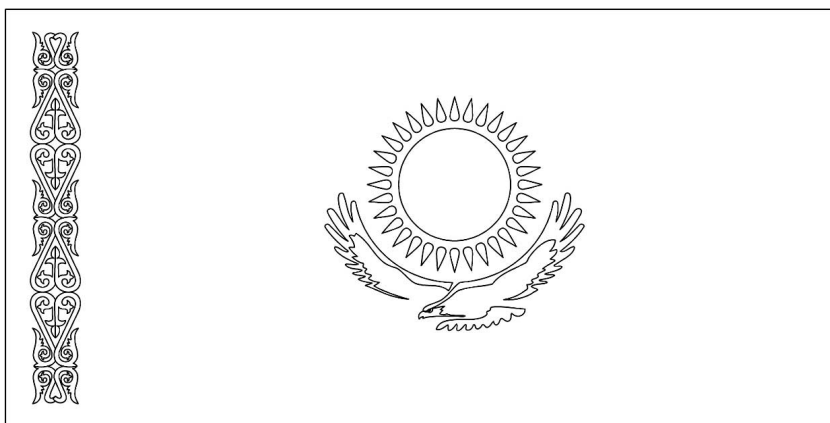
Napravite fotokopiju uzorka (prema crtežu sa str. 45). Svakom djetetu dajte da oboji svoj primjerak, a zatim ih zalijepite zajedno tako da napravite okvir za ploču u vašoj učionici. Uzorak možete iskoristiti i kao geslo za davanje dobrovoljnog dara.

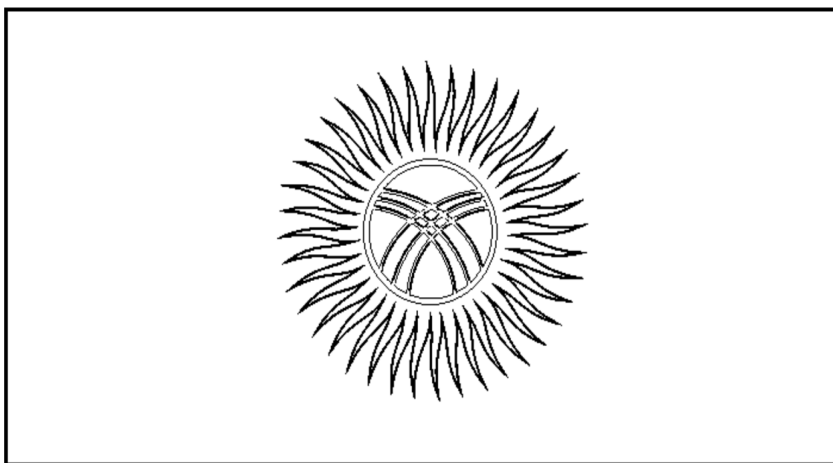
Obojite zastave

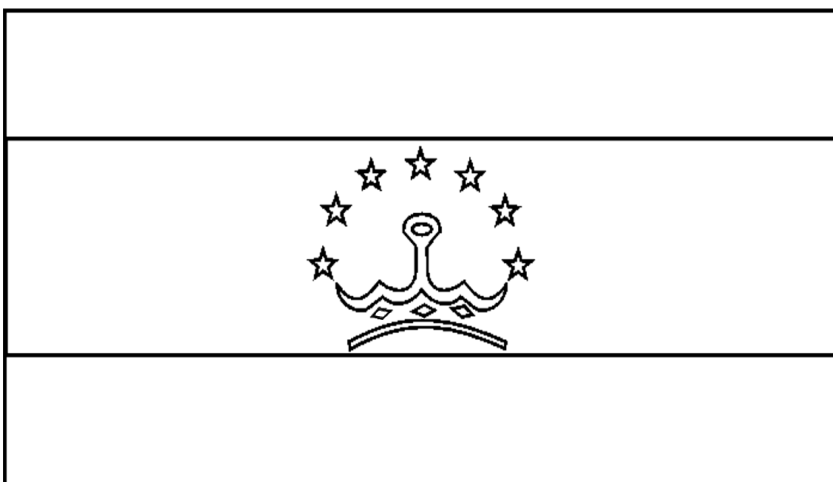
Rusija: Gornja pruga je bijele boje. Srednja pruga je plave boje. Donja pruga je crvene boje.

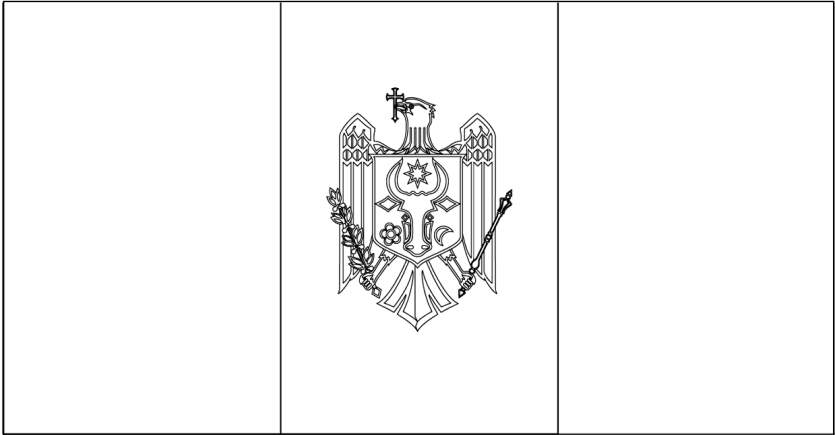
Kazahstan: Pozadina je svijetloplave boje; sunce, ptica i ukrasi sa strane su žute boje.

Kirgistan: Pozadina je crvene boje. Zrake sunca i unutrašnjost kruga su žute boje s crvenim crtama.

Tadžikistan: Gornja pruga je crvene boje. Srednja pruga je bijela. Grb u srednjoj pruzi je žute boje. Donja pruga je zelene boje.

Moldavija: Lijevi stupac je tamnoplave boje. Stupac u sredini je žute boje. Desni stupac je crvene boje. Orao je zlatnosmeđe boje, grančica je zelene boje, a žezlo je žuto. Unutrašnjost orla je do bikove glave crvena, a prema dolje plave boje. Sam bik i ostali likovi su žute boje.

Izvori

Sljedeće informacije mogu vam pomoći u pripremi *Vijesti iz svijeta za djecu*.

Nešto više podataka o kulturi i povijesti spomenutih država možete pronaći u mjesnoj knjižnici ili putničkoj agenciji, a možete i posjetiti sljedeće web-stranice:

Rusija:

Ruska vlada: government.ru/en/

CIA Rusija: bit.ly/RussiaCIA

Wikitravel: bit.ly/wikiRussia

Kirgistan:

bit.ly/wikiKyrgyzstan

bit.ly/KyrgyzstanCIA

Moldavija:

bit.ly/wikiMoldova

Tadžikistan:

bit.ly/wikiTajikistan

Ukrajina:

bit.ly/wikiUkraine

bit.ly/UkraineCIA

Adventistički izvori:

Euroazijska divizija: adventist.ru

Zapadnoruska unija: zrs.adventist.ru

Moldavijska unija crkava: adventist.md

Sjevernokazahstanska misija: adventist.su

Snimke

Pokažite videosnimke *Vijesti iz svijeta*. Možete ih preuzeti na našoj web-stranici.

Također, može vam koristiti i web-stranica:

bit.ly/childrensmisson

Budući projekti trinaeste subote

Darove trinaeste subote sljedećega tromjesečja primit će Inter-američka divizija. Projekti uključuju:

- ◆ Centar utjecaja i evangeliziranja na Adventističkom antil-skom sveučilištu u Mayaguezu (Portoriko)
- ◆ Misijski centar za različite kulture na Južnokaripskom sveučilištu u Maracasu (Trinidad)
- ◆ Misijski centar za različite kulture i bolnicu u Tabascu (Meksiko).

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Kazahstan

Elina ne laže 5

Vjerna Tatjana 8

Kirgistan

“Samo dođi!” 11

Galinina molitva 14

Dar za Boga 17

Zrakoplovi za Boga 20

Moldavija

“Zašto ja?” 23

Tadžikistan

Rođen u ratu 26

Ponovno rođen u miru 29

Šala koja mijenja život 32

Rusija

Ljubovino čudo 35

Neimenovana država

I oblaci govore 38

Program trinaeste subote 41

Pomagala 46

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com